

פ: עין משפּט
גו מצוה

במא א"ר מ"י פ"ו מ"ל
 יתם נלקח כנ פסק
 פסקו לא פסקו א"ר
 כן קבע פסקי י:
 כו ב"ר מ"י פ"ו א"ר כ
 פסק לין פנ טו"ש
 א"ר פסקו קצת טע"פ י:
 כו ב"ר מ"י פ"ו מלכות
 גירושין הלכות ה' פסקו
 פסקו נ"ט טו"ש א"ר פסקו
 פסק:

הזרק פרק שמיני גימין

וז דברי ר"מ אבל חכמים אומרים הולך כשר. פי' בקונט' דלשלום
 מלכות קאי וקשה לרי"ט דל"כ פליגי אדרב יודא אמר שמאל
 דלעיל דלמר אלל חכמים אומרים אפי' לא כתב אלל נכסו קטנר
 שבעיר הרי זו מגורשת דמשמע מגורשת ומינשה לכתמיה אפי' שאל

וז דברי ר"מ אבל חכמים אומרים אפילו לא
 כתב אלא לשם סנטר שבעיר הרי זו מגורשת
 שהוא גימא דהוה כתיב ביה לשם איסטנדרא
 דבשכר שלחה כ"י נחמן בר רב חסדא
 לקמיה דרבה כ"י האי גוונא מאי שלא ליה
 בהא אפילו ר"מ מודי מאי מעמא מאורה
 מלכות הוא ומאי שנא מסנטר שבעיר התם
 וילא להו מילתא הכא שביחא להו מילתא
 אמר ר' אבא אמר רב הונא אמר רב וז דברי
 ר"מ אבל חכמים אומרים הולך כשר ומודים
 חכמים לר"מ שאם שינה שמו ושמה שם
 עירו ושם עירה שהולד ממזר אמר רב אשי
 אף אגן נמי תנינא שינה שמו ושמה שם עירו
 ושב עירה תצא מזה ומזה וכל הדרכים האלו
 רבא הא מאן קתני לה אילימא ר"מ ליערבינהו
 וליחנינהו אלא ש"מ רבנן ש"מ: אבל עריות
 שאמרו כו': ינישו אפי' זינו לא לימא תיהו
 תיובתא דרב המנונא דאמר רב המנונא
 שומרת יבם שוינתה אסורה ליבמה לא נישאו
 ודה"ה לוינו והאי דקתני נישאו. וילי' שנא
 מעליא נקט ואיכא דאמרי נישאו ודה"ה לוינו
 לימא מסייע ליה לרב המנונא דא"ר המנונא
 שומרת יבם שוינתה אסורה ליבמה לא
 נישאו דווקא משום דמיחלפא באשה שהולך
 בעלה למדינת הים: הכונס את יבמתו כו':
 וצריכא דאי אשמעינן בהך קמייתא משום
 דלא איקיים מצוות יבום אבל הכא דאיקיים
 מצוות יבום אימא לא ואי אשמעי' הכא משום
 דקא רמיא קמיה אבל התם דלא רמיא קמיה
 אימא לא צריכא: כתב הסופר וטעה ונתן
 גט לאשה ושומר כו' ר"א אומר אם לאלתר
 זמן אמר רב יהודה אמר שמואל כל זמן
 שישבוין ועסוקין באתוה ענין זהו לאלתר
 עמדו זהו לאחר זמן ורב אדא בר אהבה
 אמר לא נישאת זהו לאלתר ונישאת זהו
 לאחר זמן תנן לא כל הימנו מן הראשון לאבד
 זכותו של שני בשלמא ר"ב אדא בר אהבה
 היינו דקתני שני אלא לשמואל כו' שני
 זכות

מסורת הש"ס

סוטה י: יתמות פ"ה ט: 37.
 לה. ט. כ. ג. (ל' פ'טל ש'
 יונק' א) רש"י דה"ה
 מתארכה. ט. ד. פי' רש"י
 דה"ה ט: (י"ד) פ'טל לעיל פ"ה
 תפניה.

מוסף רש"י
 שומרת יבם שוינתה
 כסיהל שומרת יבם
 אסורה ליבמה. כאלה
 שוינתה תחת בעלה
 אסורה לבעלה (סוטה
 י' ובע"ז י' ובע"ז ג' ט').
 לישא מעליא נקט.
 מטעמי דקני נקיי סתמ'
 לפי' נקטו נקיי נפשח'.

תוספות ר"ד (והטעם)
 היו אלו צדדיהן ולא
 פטרום העריות האלו ולא
 ההלכה תצא מהן והן
 פי' מהכלל שנישאת לא
 ויבם וכל הדרכים האלו
 בה: וכן הכונס את יבמתו
 הפטרה צדקה בביאה יבם
 כדאמין ביה א' הוא בנה
 ולא שותם ובטעתו וכן
 שנישכמה אבותיה ואין
 ליבמה ליבמתו שהיא לא
 היתה אשת התם ונמצאת
 שלא נפטרה צדקה ונשאת
 לשוק כלא חליצה תצא
 מהן ומזה וכל הדרכים
 האלו בה: גרסי' בראשית
 רבא ת"ר וז דברי ר'
 עקיבא דאמר ר' שמור
 מחיבבי לאיין אבל אימא
 אין פטור מיבמה: אמר
 רב המנונא שומרת יבם
 שונתה אסורה ליבמה
 ואמרינן בשלהי פ"ב
 דסוטה אמר' כמערכא אין
 להנה כרב הסוגיא: תרגו'
 כתב הסופר וטעה ונתן
 גט לאשה ושומר יבם
 ונתנו זה לזה ולאחרי זמן
 הרי גט ויצא מיד האשה
 שומר מיד האשה תצא
 שומר וזה וכל הדרכים
 האלו בה ר' אלעזר אומר
 אם לאלתר יצא אפי'
 גם אם לאחר זמן יצא
 הרי זה גט שאלא כג'
 היינו מן הראשון לאבד
 זכותו של שני פי' אע"פ
 הם דברי ר' אבהו ופסקו
 שאמרו כי הסופר טעה
 ונתן הגט שהיה צריך לנתן
 לו נתנו לאשה והשומר
 שהיה צריך לנתן לאשה
 נתן לו וכונתו זה לזה
 נמצא שאין נחתי לאשתי
 השומר והיא נתנה לי הגט
 וסברתי לירש את אשתי
 כגון ונרשתי כשומר והרי
 גרסי' לדבר השומר
 ויצא מחמת יד האשה
 והגט מחמת יד האשה
 סבר תישינן לרבר' הבעל
 ואם נישאת תצא מהן ומזה
 וכל הדרכים האלו בה:
 ר' אלעזר אמר אם לאלתר
 יצא זה הפסק לפנינו
 תשינן אינו זה אבל אם
 לאחר זמן יצא הרי זה גט
 שאל כל היינו מן בעל
 הראשון וכי אלא אמרינן
 קטניא ששה פ"ה האשה
 נתן לה השומר והיא נתנה
 לי הגט כדי לאוסרה על
 השני הלכך לא מהנינן
 ליה: היכי דמי לאחרי
 והיכי דמי לאחר זמן אמר'
 רב יהודה אמר שמואל
 כל זמן שישבוין והו'
 לאלתר יצא מיד אהב' או
 אמר' אם לא נשאת והו'

חכמים אומרים אפי' לא
 כתב אלל נכסו קטנר
 שבעיר הרי זו מגורשת
 דמשמע מגורשת ומינשה
 לכתמיה אפי' שאל

וז דברי ר"מ אבל חכמים אומרים אפילו לא
 כתב אלא לשם סנטר שבעיר הרי זו מגורשת
 שהוא גימא דהוה כתיב ביה לשם איסטנדרא
 דבשכר שלחה כ"י נחמן בר רב חסדא
 לקמיה דרבה כ"י האי גוונא מאי שלא ליה
 בהא אפילו ר"מ מודי מאי מעמא מאורה
 מלכות הוא ומאי שנא מסנטר שבעיר התם
 וילא להו מילתא הכא שביחא להו מילתא
 אמר ר' אבא אמר רב הונא אמר רב וז דברי
 ר"מ אבל חכמים אומרים הולך כשר ומודים
 חכמים לר"מ שאם שינה שמו ושמה שם
 עירו ושם עירה שהולד ממזר אמר רב אשי
 אף אגן נמי תנינא שינה שמו ושמה שם עירו
 ושב עירה תצא מזה ומזה וכל הדרכים האלו
 רבא הא מאן קתני לה אילימא ר"מ ליערבינהו
 וליחנינהו אלא ש"מ רבנן ש"מ: אבל עריות
 שאמרו כו': ינישו אפי' זינו לא לימא תיהו
 תיובתא דרב המנונא דאמר רב המנונא
 שומרת יבם שוינתה אסורה ליבמה לא נישאו
 ודה"ה לוינו והאי דקתני נישאו. וילי' שנא
 מעליא נקט ואיכא דאמרי נישאו ודה"ה לוינו
 לימא מסייע ליה לרב המנונא דא"ר המנונא
 שומרת יבם שוינתה אסורה ליבמה לא
 נישאו דווקא משום דמיחלפא באשה שהולך
 בעלה למדינת הים: הכונס את יבמתו כו':
 וצריכא דאי אשמעינן בהך קמייתא משום
 דלא איקיים מצוות יבום אבל הכא דאיקיים
 מצוות יבום אימא לא ואי אשמעי' הכא משום
 דקא רמיא קמיה אבל התם דלא רמיא קמיה
 אימא לא צריכא: כתב הסופר וטעה ונתן
 גט לאשה ושומר כו' ר"א אומר אם לאלתר
 זמן אמר רב יהודה אמר שמואל כל זמן
 שישבוין ועסוקין באתוה ענין זהו לאלתר
 עמדו זהו לאחר זמן ורב אדא בר אהבה
 אמר לא נישאת זהו לאלתר ונישאת זהו
 לאחר זמן תנן לא כל הימנו מן הראשון לאבד
 זכותו של שני בשלמא ר"ב אדא בר אהבה
 היינו דקתני שני אלא לשמואל כו' שני
 זכות

וז דברי ר"מ אבל חכמים אומרים אפילו לא
 כתב אלא לשם סנטר שבעיר הרי זו מגורשת
 שהוא גימא דהוה כתיב ביה לשם איסטנדרא
 דבשכר שלחה כ"י נחמן בר רב חסדא
 לקמיה דרבה כ"י האי גוונא מאי שלא ליה
 בהא אפילו ר"מ מודי מאי מעמא מאורה
 מלכות הוא ומאי שנא מסנטר שבעיר התם
 וילא להו מילתא הכא שביחא להו מילתא
 אמר ר' אבא אמר רב הונא אמר רב וז דברי
 ר"מ אבל חכמים אומרים הולך כשר ומודים
 חכמים לר"מ שאם שינה שמו ושמה שם
 עירו ושם עירה שהולד ממזר אמר רב אשי
 אף אגן נמי תנינא שינה שמו ושמה שם עירו
 ושב עירה תצא מזה ומזה וכל הדרכים האלו
 רבא הא מאן קתני לה אילימא ר"מ ליערבינהו
 וליחנינהו אלא ש"מ רבנן ש"מ: אבל עריות
 שאמרו כו': ינישו אפי' זינו לא לימא תיהו
 תיובתא דרב המנונא דאמר רב המנונא
 שומרת יבם שוינתה אסורה ליבמה לא נישאו
 ודה"ה לוינו והאי דקתני נישאו. וילי' שנא
 מעליא נקט ואיכא דאמרי נישאו ודה"ה לוינו
 לימא מסייע ליה לרב המנונא דא"ר המנונא
 שומרת יבם שוינתה אסורה ליבמה לא
 נישאו דווקא משום דמיחלפא באשה שהולך
 בעלה למדינת הים: הכונס את יבמתו כו':
 וצריכא דאי אשמעינן בהך קמייתא משום
 דלא איקיים מצוות יבום אבל הכא דאיקיים
 מצוות יבום אימא לא ואי אשמעי' הכא משום
 דקא רמיא קמיה אבל התם דלא רמיא קמיה
 אימא לא צריכא: כתב הסופר וטעה ונתן
 גט לאשה ושומר כו' ר"א אומר אם לאלתר
 זמן אמר רב יהודה אמר שמואל כל זמן
 שישבוין ועסוקין באתוה ענין זהו לאלתר
 עמדו זהו לאחר זמן ורב אדא בר אהבה
 אמר לא נישאת זהו לאלתר ונישאת זהו
 לאחר זמן תנן לא כל הימנו מן הראשון לאבד
 זכותו של שני בשלמא ר"ב אדא בר אהבה
 היינו דקתני שני אלא לשמואל כו' שני
 זכות

וז דברי ר"מ אבל חכמים אומרים אפילו לא
 כתב אלא לשם סנטר שבעיר הרי זו מגורשת
 שהוא גימא דהוה כתיב ביה לשם איסטנדרא
 דבשכר שלחה כ"י נחמן בר רב חסדא
 לקמיה דרבה כ"י האי גוונא מאי שלא ליה
 בהא אפילו ר"מ מודי מאי מעמא מאורה
 מלכות הוא ומאי שנא מסנטר שבעיר התם
 וילא להו מילתא הכא שביחא להו מילתא
 אמר ר' אבא אמר רב הונא אמר רב וז דברי
 ר"מ אבל חכמים אומרים הולך כשר ומודים
 חכמים לר"מ שאם שינה שמו ושמה שם
 עירו ושם עירה שהולד ממזר אמר רב אשי
 אף אגן נמי תנינא שינה שמו ושמה שם עירו
 ושב עירה תצא מזה ומזה וכל הדרכים האלו
 רבא הא מאן קתני לה אילימא ר"מ ליערבינהו
 וליחנינהו אלא ש"מ רבנן ש"מ: אבל עריות
 שאמרו כו': ינישו אפי' זינו לא לימא תיהו
 תיובתא דרב המנונא דאמר רב המנונא
 שומרת יבם שוינתה אסורה ליבמה לא נישאו
 ודה"ה לוינו והאי דקתני נישאו. וילי' שנא
 מעליא נקט ואיכא דאמרי נישאו ודה"ה לוינו
 לימא מסייע ליה לרב המנונא דא"ר המנונא
 שומרת יבם שוינתה אסורה ליבמה לא
 נישאו דווקא משום דמיחלפא באשה שהולך
 בעלה למדינת הים: הכונס את יבמתו כו':
 וצריכא דאי אשמעינן בהך קמייתא משום
 דלא איקיים מצוות יבום אבל הכא דאיקיים
 מצוות יבום אימא לא ואי אשמעי' הכא משום
 דקא רמיא קמיה אבל התם דלא רמיא קמיה
 אימא לא צריכא: כתב הסופר וטעה ונתן
 גט לאשה ושומר כו' ר"א אומר אם לאלתר
 זמן אמר רב יהודה אמר שמואל כל זמן
 שישבוין ועסוקין באתוה ענין זהו לאלתר
 עמדו זהו לאחר זמן ורב אדא בר אהבה
 אמר לא נישאת זהו לאלתר ונישאת זהו
 לאחר זמן תנן לא כל הימנו מן הראשון לאבד
 זכותו של שני בשלמא ר"ב אדא בר אהבה
 היינו דקתני שני אלא לשמואל כו' שני
 זכות

וז דברי ר"מ אבל חכמים אומרים אפילו לא
 כתב אלא לשם סנטר שבעיר הרי זו מגורשת
 שהוא גימא דהוה כתיב ביה לשם איסטנדרא
 דבשכר שלחה כ"י נחמן בר רב חסדא
 לקמיה דרבה כ"י האי גוונא מאי שלא ליה
 בהא אפילו ר"מ מודי מאי מעמא מאורה
 מלכות הוא ומאי שנא מסנטר שבעיר התם
 וילא להו מילתא הכא שביחא להו מילתא
 אמר ר' אבא אמר רב הונא אמר רב וז דברי
 ר"מ אבל חכמים אומרים הולך כשר ומודים
 חכמים לר"מ שאם שינה שמו ושמה שם
 עירו ושם עירה שהולד ממזר אמר רב אשי
 אף אגן נמי תנינא שינה שמו ושמה שם עירו
 ושב עירה תצא מזה ומזה וכל הדרכים האלו
 רבא הא מאן קתני לה אילימא ר"מ ליערבינהו
 וליחנינהו אלא ש"מ רבנן ש"מ: אבל עריות
 שאמרו כו': ינישו אפי' זינו לא לימא תיהו
 תיובתא דרב המנונא דאמר רב המנונא
 שומרת יבם שוינתה אסורה ליבמה לא נישאו
 ודה"ה לוינו והאי דקתני נישאו. וילי' שנא
 מעליא נקט ואיכא דאמרי נישאו ודה"ה לוינו
 לימא מסייע ליה לרב המנונא דא"ר המנונא
 שומרת יבם שוינתה אסורה ליבמה לא
 נישאו דווקא משום דמיחלפא באשה שהולך
 בעלה למדינת הים: הכונס את יבמתו כו':
 וצריכא דאי אשמעינן בהך קמייתא משום
 דלא איקיים מצוות יבום אבל הכא דאיקיים
 מצוות יבום אימא לא ואי אשמעי' הכא משום
 דקא רמיא קמיה אבל התם דלא רמיא קמיה
 אימא לא צריכא: כתב הסופר וטעה ונתן
 גט לאשה ושומר כו' ר"א אומר אם לאלתר
 זמן אמר רב יהודה אמר שמואל כל זמן
 שישבוין ועסוקין באתוה ענין זהו לאלתר
 עמדו זהו לאחר זמן ורב אדא בר אהבה
 אמר לא נישאת זהו לאלתר ונישאת זהו
 לאחר זמן תנן לא כל הימנו מן הראשון לאבד
 זכותו של שני בשלמא ר"ב אדא בר אהבה
 היינו דקתני שני אלא לשמואל כו' שני
 זכות